

nomisk kan det vel være underordnet, der behøver vi jo ikke at tage et hensyn til kommunerne. Næ, det er den rent praktiske gennemførelse af, at vi sikrer, at de ældre, der har et behov for at komme på et plejehjem eller i en plejehjemslignende bolig, rent faktisk også får lov til det.

Det får de ikke lov til i dag. Jo, nogle gør, men der er sandelig også mange, der ikke gør. Og derfor bør det her retskrav selvfølgelig også gennemføres, og så bør der også åbnes mulighed for, at man, når man har det krav og man er visiteret, så også kan vælge f.eks. et privat plejehjem eller lignende.

Altså, i anden lovgivning hedder det bedrageri. Man bilder befolkningen ind, at hvis de igennem hele deres liv betaler skat og afgifter, så skal man nok sørge for dem, når de bliver ældre. Når så man har betalt sin skat og afgifter igennem et helt liv og får behov for at komme på plejehjem eller lignende, så siger man: Nej, det var bare for sjov. Det var bare noget, vi sagde. Vi mener det slet ikke. Den dér bolig, glem det, for budgetterne er stramme, og det er der ikke noget at gøre ved. Bliv nu bare boende, hvor du bor, og så kan det godt være, du kan få noget hjemmehjælp en gang om ugen, og at du kan komme i bad hver tredje uge og sådan noget, så må det være godt.

Hvis et privat firma havde lavet sådan noget, hvis et forsikringsselskab havde lavet sådan nogle kontrakter og så lavet sådan et kontraktbrud, så var de blevet slæbt i retten, og de var blevet dømt med piber og trommer. Men i det offentlige er det, som om at nå ja, det går nok alligevel. Og det er dér, det er så ærgerligt, at man har statsliggjort, offentliggjort alting i det her samfund, for borgerne er stort set retsløse i det her samfund over for det offentlige. Det offentlige kan skalte og valte, som det passer dem. Man har ingen muligheder.

Med et retskrav fik man den mulighed, så havde man krav på at få den ydelse, man har betalt til hele sit liv, og som man sandelig har krav på. Det er umenneskeligt, det er uværdigt, den måde, vi behandler mange af vores ældre på, og derfor er forslaget selvfølgelig godt.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti er glad for hr. Tom Behnkes bemærkninger til vores forslag. Det kan godt være, det har været fremsat før, men det er åbenbart sådan, at det skal det gøres mange

gange endnu, før man kan vinde ordentligt gehør for det.

Og vi er sådan set glade for, at hr. Tom Behnke kan se, at de ældre ikke blot skal være en statistik, en økonomisk statistik, at det er problemet. Det, vi godt vil have man skal se af forslaget, er, at det er den menneskelige omsorg, der er sparet væk, og det, at de ældre nu ingen retskrav har på at få en plejehjemsplads, når de har behov for det, er vi glade for at hr. Tom Behnke kan se.

Frank Dahlgaard (UP):

Det forslag, vi behandler her, drejer sig jo om antallet af pladser til ældre og gamle, og det næste forslag, som jeg har fremsat, drejer sig om kvaliteten af de pladser, der så er på plejehjemmene.

Jeg synes, at de bedste ordførertaler, der er holdt her, blev holdt af hr. Tom Behnke og fru Tove Videbæk, og jeg kan sådan set tilslutte mig dem begge to. Jeg har sympati for det her forslag, og jeg begriber ikke, at ordførerne for de to største partier i Folketinget kører den politik over for det her, som man har valgt at gøre: Fra Socialdemokratiets side en erklæring om, at tingene i virkeligheden er meget gode, og at det sådan stort set er i orden, og fra Venstres side siger man, at det er kommunernes ansvar, og at det må de finde ud af derude.

Det sidste føler jeg er ansvarsforflygtigelse. Jeg mener, at man fra central side bør gribe ind, på eller anden måde i stil med det her.

Så har der været sagt noget om, at man er gået over dér i slutningen af 1980'erne til et andet system. Man kører ikke så meget med plejehjemmene, og det er derfor, plejehjemspladserne er faldet meget, noget med 30-35 pct. i de sidste 10-12 år, men så er der kommet andre typer af ældreboliger og foranstaltninger til.

Jeg har studeret tallene lidt, og jeg har også snakket med folk ude i virkeligheden, og jeg tror, at der er et problem, selv om jeg ikke har beskæftiget mig med det her i mange år. Jeg tror virkelig, der er et problem, og det ligger nok i, at der bliver flere ældre, og at der især bliver flere meget gamle, som typisk er meget plejekrævende og har brug for at blive set efter og taget hånd om næsten 24 timer i døgnet. For dem er plejehjemmet, gerne i en eller anden moderniseret form, det rigtige.

Og som fru Tove Videbæk sagde, er ensomheden et enormt problem i tillæg til alle de andre praktiske problemer, og problemer i forbin-